

Í fargipottinum

Haldið fram við málteiginum, men finnið skrivarar við tí góða orðinum, ið hava málsligt fótafestið. Latíð okkum halda málinum burtur frá skýmaskotinum og undirlutakenslunum skrivar Bárður Jákupsson, listamaður í "Sjónarmið" í dag.

Hann ivast um vit kunnu góðtaka, at greinar um eitt so kensluligt evni sum mál skulu skrivast undir dulnevni. Hampafólk lesa ikki dulnevnd lesarabrøv skrivar hann m.a. og sipar við hesum serliga til málteigarnar í Tíðindablaðnum Sosialinum.

nevnd lesarabrøv. Og hesar greinar eru skrivarar í tí anda, ið eyðkennir tey dulnevndu lesarabrevini – kallingin, illfleningin, illgitanin eru sær sjálvum líkar. Her er tann rætta dulnevismuran.

Í seinasta málteigi vil hetta n hava okkum at nýta orðið FARVA. Tann málfreðiliga greiningin er, at orðið farva skal nýtast, tá myndir verða gjørdar, men orðið litur hoyrir fortíðini til – tað varð nýtt, tá kleði varð litað í stórum potti. Eg dugi ikki at siggja, at nøkur orsök er til at lata hesa danismu treingja burtur tað góða føroyska orðið litur, sum kann nýtast í øllum sambandi (Vit hava eisini orðið farga, ið kanska er komið í málð saman við útlendskari liting fyrri einum 200 árum síðan, tað

Mong okkara fegnast um øll tiltøk, ið verða gjørd til tess at stuðla og stimbra móðurmálinum. Meira kundi verið gjørt – tað var t.d. ikki annað enn rimiligt, at vit høvdu ein fastan máltátt í útvarpinum hvørja viku. Hetta skuldi verið stutt sending, ið tók til viðgerðar orð, vendingar, málslig ivamál o.t. úr gerandismálinum. Á sama bógvi sum Orðafar.

Eg havi hug at vera bjartskygður, stríðið, ið hugsjónarfólk hava strítt hesa øldina fyrri málinum, hevur á mangan hátt borið frukt, – áhugi er millum manna fyrri góðum málburði.

Socialurin hevur tikið lut í hesum arbeiði – við frálíka tátinum hjá Svenningi Tausen á sinni. Svenning hevur sera gott máloyra, tað einasta, eg ikki kann fyrigevea

Tað, ið eg vildi við hesum reglum, var at heita á Sosialin um at halda fram við at hava ein góðan málteig. Nú eina tíð hevur ein, ið róp-ar seg n fylt hetta pláss. Tað er ivasamt, um vit kunnu góðtaka, at greinar um eitt so kensluligt evni sum mál okkara skulu skrivast undir dulnevni – hampafólk lesa ikki dul-

honum er, at tá ið Keyps-samtøkan umsiður fór at seta føroysk heiti á vørur sínar, millum annað kjøt í kuldadiskunum, mælti Svenningur til, at neytakjøt skuldi eita oksakjøt – eg havi ongan tíð skilt, at tann góði maðurin kundi gera tað. Men alt gott um málgreinarnar hjá Svenningi.

verður stundum nýtt skaldsliga).

Vit lita, leggja litir á, fáast við litir. Hetta er vakur og rimiligur málburður, og fáa barnagarðslærarar børnini at siga so, er tað at fegnast um (n gremur seg um tað).

Haldið fram við málteiginum, men finnið skrivarar við tí góða orðinum, ið hava málsligt fótafestið. Eg komi at hugsa um tvey evni: Heðin M. Klein skald er hegnigur málmaður, latið hann hava teigin eina tíð, síðan Hanus Andreassen. Fleiri sköld eru. Vit eiga eisini fleiri útbúgvín mál-fólk.

Latum okkum halda málinum burtur frá skýmaskotinum og undir-

Grind í Hvalba

Øll fingur at kóka

Suðringar kóka grind til døgurða í dag

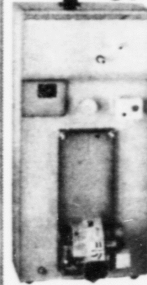
Her er ein sólskinssøga í Suðuroy mitt í fagra várveðrinum. Ein grind legði beinni týskvældið í Hvalba. 61 hval uppá 19 gyllin og 16 skinn ella 396 skinn lögdu beinni. Talan var um smáar hvalir knappliga átta skinn í meðal.

Hetta var ein kærkomin biti hjá suðringum. Grindin varð bytt til alla oynna og hóast parturin ikki var stórur so fingur øll eini tvey kók í part. Parturin var 0,053 skinn. Seðlarnir komu út klokkan seks í gjáramorgunin.

justinus

J|A|S|P|I KETLAR

Teir væl-umtókta ketlarnir eru á goymslu

Bæði dupultir og einkultir

Skulu tygum hava nýggjan ketil, so tasið við okkum og fá ið eitt gott tilbøð. Vit hava serkent fólk, ið geva eina skjóta og góða tænastu.

- Alt tilfar til hitaverk og sanitet fæst hjá okkum.

Umboð

MARIA Poulsen & Co

Smyrilsvegur 8 – Tlf. 12000

Pf. D. P. Andersen
Saltangará – Tlf. 48474

Til BLAÐSØLURNAR

sosialurin aftur ÚTSELDUR?

Boðið so beinanvegin frá á tlf. 11820.

Uttanfyrri vanl. arbeiðstið upplýsir telefonsvararin hvar ringjast skal fyrri at fáa fleiri bløð.

Tíðindablaðið SOSIALURIN

Framhald á síðu 10

orðaskiftinum eftir fyrilesturin hjá Helga, at talan als ikki var um at privatisera almenna ogn.

— Tað ber ikki til at afturvísja ætlanum um hesa broyting við at siga, at tað

er skeivt at privatisera fiskin í havinum. Hann er jú langt síðan privatiseraður. Ein og hvør fær jú ikki fiskiloyvi. Tað eru bara tey allar fægstu sum sleppa at troyta møguleikarnar á okkara fiskigrunnunum.

— So hatat orðaskiftið er farið, helt hann.

lutakenslunum. »De saa, jeg var Holger danske, og ingen formummet

Skjælm».

Bárður Jákupsson